

Zacznij znakiem Krzyża. **Wyobraź** sobie, że Bóg patrzy na Ciebie!

- **Poproś** Go, żeby był w centrum tej modlitwy (swoimi słowami).
- **Przeczytaj** kilka razy fragment (na odwrocie), zamknij oczy i **wyobraź** sobie chorą, bezradną i zawstydzoną kobietę. **Nie spiesz się**. Masz czas.
- **Poproś** Boga, żeby Cię uzdrowił i przywrócił Ci życie.

1. Choroba.

Wyobraź sobie kobietę, która jest nieuleczalnie chora już 12 lat. Z powodu choroby jest odrzucona przez ludzi i bardzo samotna. Wg tradycji była „nieczysta”, nikt nie mógł jej nawet dotknąć.

Przypomnij sobie i **nazwij** co jest Twoją „chorobą” (jakieś wspomnienie, wydarzenie, relacja, Twoje cechy, jakieś myśli, problemy), co sprawia, że „uchodzi” z Ciebie życie i radość, co oddziela Cię od innych ludzi.

(Szukaj konkretności!)

2. Majątek i lekarze.

Uświadom sobie, że kobieta jest bezradna. Kiedyś walczyła o zdrowie, jeździła po najlepszych lekarzach, wydała majątek. Dziś nie ma już nic.

Przypomnij sobie jak Ty próbowałeś do tej pory sam poradzić sobie ze swoją „chorobą”. Co robisz, żeby się jej pozbyć lub stłumić ból. Co robisz, żeby o niej nie myśleć? Może dalej radzisz sobie po swojemu? (świat wirtualny, fb, muzyka, praca, imprezy, aktywizm, używki, itp.).

(Szukaj konkretności i... **nie spiesz się!** Kop głęboko w swoim sercu...)

3. Dotyk Jezusa.

Wyobraź sobie jak kobieta desperacko sięga w tłumie by dotknąć Jezusa.

Zobacz Jezusa, który się do niej zwraca, mówi do niej, patrzy z miłością.

Wyobraź sobie jej radość. Już nie ma bólu, nie ma samotności, jest życie.

(Jeszcze zostało Ci trochę czasu do końca? Zacznij ponownie od pkt. 1!)

Na koniec **wyobraź** sobie, że rozmawiasz z Jezusem. **Pogadaj** z Nim o Twojej „chorobie” i Twoich „lekarzach”. Spróbuj sięgnąć i dotknąć się Jego, aby Cię uzdrowił. **Dziękuj, opowiadaj, proś, pytaj...**

Rozmowę **zakończ** modlitwą „Ojcze nasz...” i znakiem Krzyża.

Z Ewangelii wg św. Łukasza (Łk 8, 42-48)

Tłumy napierały na Jezusa. A pewna kobieta od dwunastu lat cierpiała na upływ krwi; całe swe mienie wydała na lekarzy, a żaden nie mógł jej uleczyć. Podeszła z tyłu i dotknęła się frędzli Jego płaszcza, a natychmiast ustał jej upływ krwi. Lecz Jezus zapytał: «Kto się Mnie dotknął?» Gdy wszyscy się wypierali, Piotr powiedział: «Mistrzu, to tłumy zewsząd Cię otaczają i ściskają». Lecz Jezus rzekł: «Ktoś się Mnie dotknął, bo poznałem, że moc wyszła ode Mnie». Wtedy kobieta, widząc, że się nie ukryje, zbliżyła się drżąc i upadła przed Nim opowiedziała wobec całego ludu, dlaczego się Go dotknęła i jak natychmiast została uleczone. Jezus rzekł do niej: «Córko, twoja wiara cię ocaliła, idź w pokoju!

(Na modlitwę masz 45 minut. Nie musisz przerobić wszystkich punktów – nie o to chodzi. Ale nie próbuj też skracać tego czasu! 😊)

Więcej?

www.facebook.com/cwiczeniaduchowe
www.cwiczeniaduchowe.blog.deon.pl
cwiczeniaduchowe@jezuici.pl